

sagens Interesser, men hvor Banken kom ind i en Spekulation, som kun kunde blive ødelæggende for den og dens Renommé.

Jeg takker det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (N. K. Kristensen) for de uforbeholdne Udtalelser, han fremsatte om sin Opfattelse af Skylden for Bankens Sammenbrud. De stemmer med, hvad jeg har udtalt i det andet høje Ting, idet de gaar ud paa, at det maa siges at være Mælkeeksporten, som er Hovedaarsagen til den Ulykke, der er indtruffet. Ligesom det ærede Medlem ikke nærer nogen Tvivl om, hvem der er Stiftere af Mælkeeksporten og derfor er de rette ansvarlige, nærer jeg for min Del heller ingen Tvivl derom, og jeg kan ikke forstaa, at de paagældende har søgt at luske sig fra Ansvarret, og at dette Forsøg har faaet Støtte fra anden Side, saaledes som vi har set det, hvilket utvivlsomt har bidraget til at hidføre den uheldige Tilstand, der er opstaaet. Det er klart, at der nu maa en Undersøgelse til for at give bedre Besked om hele dette Forhold, end man synes at have haft hidtil, og der er formentlig ingen Tvivl om, at Undersøgelsen navnlig vil komme til at beskæftige sig med at opklare hele Forholdet til og i Mælkeeksporten.

Den ærede Ordfører for Venstre (Maegaard) gjorde nogle Bemærkninger om Genrejsningen og rettede derunder et Spørgsmaal til mig, nemlig om, hvorvidt der under de Samtaler eller Forhandlinger, der har været ført med mig om denne Sag, er faldet Ord, som kunde anses for at være Tilsagn eller noget i den Retning om Statsstøtte. Jeg skal herom sige, at disse Spørgsmaal har været berørt for mig, og at jeg ved den Sammenkomst, jeg har haft med et større Udvalg, der dels repræsenterede Indskyderforeningen, dels et andet Udvalg, som havde med Genrejsningsplanerne at gøre, straks overfor deres Paapegen af forskellige Udveje har erklæret, at jeg ansaa det for ganske usandsynligt, at Statsgaranti kunde tilvejebringes. Derimod har jeg sagt, at jeg gerne vilde medvirke ved fortsatte Undersøgelser af andre Muligheder, men at Forudsætningen for overhovedet at træde hjælpende til maatte være, at de, der havde Interesse i denne Banks Genrejsning, selv tilvejebragte en virkelig solid økonomisk Basis for Genrejsningen og Tilslutning fra de Indskydere, som eventuelt skulde bringe visse Ofre, og som eventuelt skulde lade deres Penge staa bundet. Det maatte fornuftigvis være med Tilslutning fra de paagældende selv og ikke ved et Magtbud, hvorved noget blev

paatvunget de Folk, der i god Tro har indsat deres Penge i Banken. Hvis saadanne Forudsætninger opfyldtes, har jeg endvidere sagt, maatte det vel være muligt, hvis man udover det, man selv tilvejebragte, trængte til en eller anden Form for Statsforanstaltninger, ved Forhandlinger derom at finde en Form. Om noget saadant nogen Sinde sker, har ogsaa jeg mine Tvivl om, fordi det forekommer mig, at man har forspildt den Tid, hvor man skulde have handlet i den her nævnte Retning. Nu skrider Likvidationen frem med Tilslutning fra alle Sider, og det vil jo sige, at Likvidationskomiteen maa skille Banken af med en Række Aktiver, som formodentlig er de mest værdifulde, og at der efterhaanden vil blive tilbage noget til Genrejsning, som ikke er Genrejsning værd. Saadan maa Stillingen jo blive i Løbet af en forholdsvis kort Tid, hvis Likvidationskomiteen da gør sin Pligt.

Dernæst maa jeg sige, at med Hensyn til de Genrejsningsplaner, som har været fremme ud over Spørgsmaalet om Statsgaranti, har der endnu ikke foreligget noget for mig, som jeg synes egnede sig til eller havde Mulighed for at gennemføres og anvendes. Man har f. Eks. fremsat en Plan om i Stedet for Likvidation at lade Banken undergive en Administration, en Administration, under hvilken Banken skulde opretholdes, Forretningerne drives, dens Virksomhed fortsættes i den Udstrækning, som Administrationsbestyrelsen fandt det forsvarligt, Bankens Indskud og andre rentebærende Forpligtelser skulde forrentes og Afbetaling paa disse Indskud og Forpligtelser finde Sted i det Omfang, som Bestyrelsen fandt det forsvarligt, og der skulde, naar Krav om Udtræk af Penge fremsattes, tages Hensyn til Fordringshavernes Trang og til deres Erhvervsvirksomhed. Jeg synes, det er en fuldkommen umulig Opgave for en Bankbestyrelse at skønne over, om et Menneske trænger til at faa udtrukket 100 Kr. af Banken eller ikke trænger til det. En saadan Plan er i sig selv dødsdømt. Meningen var saa, at udover disse Trangstilfælde skulde Indskudskapitalen i Virkeligheden bindes i Banken, og naar det Aar, denne Administration foreløbig skulde vare, var gaaet, skulde man altsaa se paa Forslag til Bankens Rekonstruktion og eventuelt gennemføre dem og derefter ophæve den offentlige Administration under visse Forudsætninger, men Indskudskapitalen skulde fremdeles bindes i Banken, saaledes at kun 33 $\frac{1}{3}$ pCt. kunde udtrækkes inden Juli